Aan: de hoofden van plaatselijke politie,
de Staf van de Koninklijke Marechaussee,
i.a.a. de Procureurs-Generaal (fgd directeuren van politie), de districtsbureau's van de rijkspolitie

30-07-1990 1-8-1990 1-8-1994 25399/90/DVZ

bekendmaking van beleid DVZ/SBO

werkloze buitenlandse werknemers (TBV 36)

wijziging van Vreemdelingencirculaire 1982

Sinds de herziening van het stelsel van de sociale zekerheid in 1986 is het mogelijk dat vreemdelingen die aanspraak kunnen doen op een werkloosheidsuitkering deze aanspraak niet kunnen effectueren omdat zij niet (langer) rechtmatig verblijf in Nederland hebben. Het betreft zowel vreemdelingen die werkloos worden gedurende hun verblijf h.t.l. op grond van art. 9 Vw (A) als vreemdelingen die buiten Nederland werkzaamheden hebben verricht en dientengevolge in het algemeen niet beschikken over een verblijfstitel (B). In het onderstaande wordt voor beide categorieën een regeling getroffen.

A Vreemdelingen die werkloos worden gedurende hun verblijf h.t.l. op grond van art. 9 Vw kunnen in afwijking van het gestelde in de Vreemdelingencirculaire, onder B 11, 7.3.2.2, onder de volgende voorwaarden in aanmerking komen voor voortgezet verblijf hier te lande:

1. de vreemdeling heeft ingeval van werkloosheid recht op een werkloosheidsuitkering; en
2. de vreemdeling kan het desbetreffende uitkeringsrecht slechts geldend maken indien en zolang hij in Nederland verblijft; en
3. de vreemdeling beschikt zelfstandig over middelen van bestaan die ten minste gelijk zijn aan het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet (zie Vc deel A 4; 5.2.2).

De vergunning tot verblijf kan alsdan slechts worden geweigerd op de grond van het opleveren van een gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

Het (nog) niet verrichten van arbeid wordt dus niet tegengeworpen.
De vreemdeling kan aanspraak maken op verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf voor een jaar, indien en zolang hij nadien nog kan beschikken over voldoende middelen van bestaan als bovenbedoeld.

B Vreemdelingen die werkzaamheden buiten Nederlands grondgebied hebben verricht kunnen met het oog op het verkrijgen van een nieuwe werkkring, onder de volgende voorwaarden voor verblijf hier te lande in aanmerking komen:

1. de vreemdeling is werkzaam geweest in dienst van een Nederlandse werkgever in het internationale vervoer of op het Nederlandse deel van het continentale plat; en
2. de vreemdeling is uit hoofde van die dienstbetrekking, ingevolge een door Nederland gesloten sociaal zekerheidsverdrag verzekerd geweest voor de Nederlandse sociale verzekeringen; en
3. de vreemdeling heeft ingeval van werkloosheid recht op een werkloosheidsuitkering; en
4. de vreemdeling kan het desbetreffende uitkeringsrecht slechts geldend maken indien en zolang hij in Nederland verblijft; en
5. de vreemdeling beschikt zelfstandig over middelen van bestaan die ten minste gelijk zijn aan het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet (zie Vc deel A 4; 5.2.2).

De vreemdeling, die gedurende een onafgebroken periode van minder dan zeven jaren direct voorafgaande aan de indiening van een verzoek om een vergunning tot verblijf, werkzaam is geweest, komt in aanmerking voor een vergunning tot verblijf, geldig voor de duur van een jaar, voor het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst in dezelfde bedrijfstak (buiten Nederland) waarin hij voor het ontslag werkzaam was.
De vreemdeling, die gedurende een onafgebroken periode van ten minste zeven jaren direct voorafgaande aan de indiening van een verzoek om een vergunning tot verblijf, werkzaam is geweest, komt in aanmerking voor een vergunning tot verblijf, geldig voor de duur van een jaar, voor het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst.
Als onderbrekingen van de genoemde zeven jaren termijn worden niet beschouwd
- tussentijdse, in Nederland doorgebrachte perioden van onvrijwillige werkloosheid, elk niet langer dan zes maanden en
- tussentijdse perioden van tewerkstelling in een andere arbeidsverhouding dan bedoeld onder 1,
  mits die perioden tezamen en in totaal niet langer zijn dan twaalf maanden;

De vergunning tot verblijf kan alsdan slechts worden geweigerd op de grond van het opleveren van een gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.
Het (nog) niet verrichten van arbeid wordt dus niet tegengeworpen.

De vreemdeling kan aanspraak maken op verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf voor een jaar, indien en zolang hij nadien nog kan beschikken over voldoende middelen van bestaan als bovenbedoeld.
De hier gegeven regeling vervangt het beleid voor werknemers op Nederlandse schepen en boorplatformen ten aanzien van werk aan de wal (Vreemdelingencirculaire 1982, onder B 11; 6.4).

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de Directeur-Generaal
Politie en Vreemdelingenzaken,

(J.H. Grosheide)